

Forhandlingsspolitik paa konstitutionelt Grundlag, end ved saa bestemt som muligt at sætte Grænsen for Forhandlingerne der, hvor det staar overfor direkte Udtringer af et System, som det efter sin Overbevisning og som Befolkningens Talsmænd umulig kan gaa paa Akkord med. Jeg har derfor overgivet den højtærede Formand dette Forslag til en Dagsorden til videre Behandling.

Formanden (Høgsbro): Den fremsatte Paastand om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen er altsaa saalydende:

„Da Folketinget formener, at der ikke med Nytte kan forhandles om et organisatorisk Lovforslag, der forudsætter Kjøbenhavns Befæstning, som Regeringen har foretaget mod Folketingets Vilje, og tillige forhøjer de faste aarlige militære Udgifter, gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Om den Paastand drejer Forhandlingen sig nu. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds har Ordet.

Bøjsen: Diskussionen drejer sig altsaa om det indbragte Forslag til en Dagsorden, og jeg skal derom udtale, at der sikkert ikke vil være delte Meninger hos dette Tings Flertal om det, som Dagsordenen gaar ud paa. Der kunde maasse være Spørgsmaal om, at det vilde være at foretrække at lade dette Lovforslag som ogsaa andre gaa i et Udvalg for derigennem at faa det Standpunkt fremskilt, som Folketingets Flertal, altsaa Folketinget som saadant, indtager i det paagældende Spørgsmaal om Hærens ordenens fremtidige Stillelse. Jeg erkender imidlertid fuldstændig, at et saadant Arbejde vilde man næppe kunne vente foretaget af et Udvalg i denne Samling uden særlige Forberedelser. I det jeg ved første Behandling af Finansloven udtalte min Tilslutning til den Arbejdsorden, at man i denne Samling skulde søge, saa meget man formaade, at samle Kræfterne om de Opgaver, man har Udset til at kunne udrette noget ved, og derimod lade adskilligt hvile, som man paa Forhaand kunde sige, der intet var at gøre ved, tror jeg ogsaa, det vil være hensigtsmæssigt at følge det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) stillede Forslag, og jeg skal derfor tilraade at stemme for det.

Berg: Det Forslag til Dagsordenen, som er under Behandling, gaar i samme

Retning, som jeg skulde ønske, Tinget vilde gaa, idet Vedtagelsen af Dagsordenen bringer det paagældende Forslag ud af Verden. Jeg vilde dog gerne tilføje et Par Bemærkninger til det, som den ærede Forslagsstiller fremførte, idet jeg formener, at de Grunde, der anføres for Dagsordenen og tillige ogsaa for selve Ordlyden deraf, give mig Ret i, at disse Grunde tidligere vare til Stede, om end ikke i samme Grad, saa dog i samme Retning. Naar jeg stemmer for dette Lovforslags Forkastelse ved at stemme for Dagsordenen, skal jeg angive mine nærmeste Grunde derfor. Den Minister, der har forelagt dette Forslag, og som altsaa opfordrer Tinget til at behandle det, har ikke vist, at han har respekteret Folketingets Meninger, og jeg antager heller ikke, at han bryder sig om Folketingets Afstemning, hvad enten den bliver ja eller nej. Den Tilstand, hvorunder vi leve, giver hans Færd et ganske særligt Billede af. Det er jo ikke nok, at Ministeriet mener at kunne sætte sig ud over Grundloven; naar en Finanslovs Vedtagelse er forhindret, bliver Ministeriet og Grundloven lige. Det er ikke saa, at de leve paa den Maade, at de lade dem nøje med det mindst mulige for at holde Statsmaskineriet i Gang, inden Lovlige Tilstande atter indtræde, men de sige: nu have vi Frihed til at gøre, hvad vi ville, og et Billede paa denne Tilstand er særlig denne Ministers Gerning. Jeg skal ikke opholde Tinget ved en Oprulning af Tal, som enhver kan give sig selv, men jeg skal dog anføre et Eksempel. De vedtog i Fjor et Finansbudget for Krigsministeriets Vedkommende, som De mente, Ministeriet kunde være vel tjent med; det var et meget rigeligt Budget. Ikke desto mindre blev det studt tilside, og Ministeren eller Regeringen lavede et Militærbudget for Krigsministeriets Vedkommende, der er ca. 6 Millioner højere end det, Folketinget havde vedtaget, og De vil derpaa finde Forslag paa Forslag, som Folketinget har sagt nej til; de ville derpaa finde et større Beløb, som er fremkommet derved, at et Forslag, der har ligget til Behandling her i Tinget, er taget tilbage i Slutningen af Samlingen, dets Indhold indsat paa Finansloven, forkastet, og saa givet som provisorisk Budget, og det regerer Ministeren efter. Det er blot for i Aar, jeg nævner dette, vi have jo lige saa grelle Eksempler for. Jeg mener derfor, at det ikke længere gaar an at behandle saadanne Forslag fra Ministerens Side, da han saa øjensynlig og paa den voldsomste Maade har vist, at han ikke agter Tingets Botum. De have jo tidligere ladet dette Forslag gaa i Udvalg og henligge, og jeg kunde